

Livserfaring af en anden og vel i Reglen langt rigere og værdifuldere Beskaffenhed end den, man har indhøstet i disse Kontorer. Naar der altsaa indtræder Forandring i disse Forhold, er det vel begrundet, at man søger at lønne disse Mennesker, medens de ere i deres Stilling som Assisterter, paa en tilsvarende Maade som Assisterterne i de andre Kontorer, naar Stillingen ikke mere blot er en Ventetid for at kunne rykke op i de allerhøjeste juridiske Stillinger. Med denne Motivering maa jeg altsaa anbefale dette Tings ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget Nr. 42. — Under Nr. 43 kommer der et Ændringsforslag om en Understøttelse til Visitator ved Apotekervisitationerne, cand. pharm. Holst. Der foreslaas, at han skal have en aarlig Understøttelse af 600 Kr. Manden er destoværre syg, og hans Sygdom kræver Diæt, og det er saa Ulykken, at naar han rejser rundt og visiterer Apoteker, er det ham umuligt at holde Diæt. Sygdommen, som altsaa kræver Diæt, udelukker ham fra at beholde sit Embede, hvortil han sikkert ellers er udmærket egnet, for han roses i den Skrivelse, der følger med som Bilag, for at være af en „elskværdig og omgængelig Karakter“; det er muligt, at det er det, der hører med til at visitere Apoteker, at have en elskværdig og omgængelig Karakter og en Mave, der kan taale Middagen. Nu har han bevaret den elskværdige og omgængelige Karakter, men Maven kan ikke længere holde, og saa maa han gaa af fra sin Stilling, og det er vel begrundet at give ham, der har gjort saa god Fyldest i den Stilling, en aarlig Understøttelse af 600 Kr. Der følger indtil Ændringsforslag under Nr. 50 Forslag om Understøttelser af den sædvanlige Beskaffenhed; saa kommer under selve Nr. 50 et Forslag om at give Birkedommeren og Skrивeren i Silkeborg en Lønforhøjelse af 41 Kr. Denne Birkedommer har med megen Flid og Nidkærlighed regnet ud, at den Omstændighed, at Silkeborg er gaaet over til at blive Købstad har medført en Forringelse i hans Embedsindtægt af 41 Kr., og det er ikke mere end en naturlig Belønning for denne Flid og Nidkærlighed, at han faar de 41 Kr.; Arbejdet har sikkert nok været de Penge værd. Derefter kommer under Nr. 51 og 52 Forslag om at forøge Opsynspersonalet ved Strafanstalterne, for at Opsynspersonalets Tjenestetid kan blive noget kortere, end den hidtil har været. Dette er meget omhyggeligt begrundet i en Skrivelse, der følger som Bilag under Nr. 49,

og til hvilken jeg tillader mig at henvise. Under Nr. 53 kommer et Forslag om at yde forhenværende Overvadskeripige ved Aarhus Sindssygeanstalt, Kirstine Nielsen, en Understøttelse af 150 Kr. Hun har været saa uheldig at faa sin Haand ind i en Dampglitte og derved faaet den saaledes forbrændt, at, som der staar i Skrivelsen med noget Lægelatin, „Bløddelene paa Haandryggen i stor Udstrækning ere mortificerede“. Dette har gjort hende delvis uarbejdsdygtig, og det er derfor vel begrundet, at hun faar 150 Kr., men der er blot det at sige dertil: Burde ikke Ulykkesforsikring finde Sted for Arbejdere og Arbejdersker, der beskæftige sig med saadanne Virksomheder, hvor de ere udsatte for at faa Haanden i en Dampglitte og faa Haanden saa forbrændt eller skoldet, som det her har været Tilfældet? Under Nr. 54 er der Forslag om at oprette en Sindssygeanstalt paa Fattiggaarden „Raamosegaard“, som tilhører tre forskellige Kommuner paa Grenaa—Æbeltoft Egnen. De have tidligere haft den til Fattiggaard, men foreslaa nu, at den bliver forandret til en Sindssygeanstalt, paa hvilken der kan opholde sig indtil 40 uhelbredeligt sindssyge Kvinder. Det vilde saa blive i Lighed med de nuværende Amtssygeanstalter, og det skulde staa Ministeriet frit for at stille, hvilke Betingelser det vil med Hensyn til, at der bliver truffet hensigtsmæssige og forsvarlige Foranstaltninger, for at de sindssyge kunne blive godt behandlede og godt forplejede. Det er nu for det første billigt. Man vil der kunne have en Patient for 65 Øre daglig. Dette bliver for 40 Patienter om Aaret 9,490 Kr., hvilket er et langt lavere Beløb, end der vilde medgaa til at have et tilsvarende Antal paa en af de store Statsanstalter, især naar en saadan først skulde bygges. Men dertil kommer, at det vistnok ogsaa er saadan, at Patienter fra Landet ville føle det som langt behageligere at opholde sig paa en saadan Gaard, hvor de kunne leve under ret hjemlige Forhold og føle sig bedre til Pas der, end naar de skulle opholde sig i de store Kaserne, som Statens Sindssygeanstalter ere. Der er jo mange uhelbredeligt sindssyge, hvis Tilstand er saadan, at de kunne gaa aldeles frit omkring og slet ikke behøve saa overordentlig meget Tilsyn. Derfor er vist dette Forslag i hvert Fald som Forsøg værd at anbefale; det vil saa vise sig i Tidens Løb, om det virkelig er hensigtssvarende, og at gøre et Forsøg, navnlig et billigt Forsøg som dette er, maa vistnok anbefales.